

Debela peč, 26. 2. 2017

Zimski vzpon na Debelo peč je bila od nekdanj dobro obiskana tura, to pot pa je kazalo precej slabo. Ob predvidenem terminu izvedbe so nam jo zagodle snežne razmere, nov termin pa bodisi zaradi pustovanja, praznovanja ali službenih obveznosti ni ustrezal skoraj nobenemu od petih prijavljenih udeležencev. Po vseh zapletih s spremenljivim številom prijavljenih udeležencev, prevozom in vremenom ter novozapadlim snegom se nas je zbrala skupina osmih. Vremenska napoved ni bila ravno optimalna, obljubljala je oblačen, hladen, rahlo vetroven dan, vendar brez padavin. Seveda smo poskusili izkoristiti priložnost. »Bistribus« nas je odložil na Pokljuki pri Rupah in nam prihranil dobri dve uri capljanja po cestah in gozdu. Prijazen voznik nam je obljubil, da bo kombi počakal na izhodišču in da lahko odvečne stvari pustimo kar tam. Seveda je šel z nami.

Jutro je bilo kar hladno, ni pa bilo običajnega mraza, kot smo ga pričakovali in marsikateri kos toplejših oblačil je romal v nahrbtnik. Precej v prazno so izzvenela vsa moja opozorila o rokavicah, brez katerih si je res brez veze na izhodišču zavezovat čevlje. Na začetku je sneg veselo škripal pod koraki, a že po nekaj minutah vzpona nas je oblilo toplo sonce in o mrazu ni bilo sledu. K sreči smo bili dovolj zgodnji, da nam je bil prihranjen obilnejši pršec s smrek, ko je vse toplejše sonce talilo sneg na visokih krošnjah vitkih smrek. Do planine Lipance smo prišli po široko shojeni gazi v čvrstem snegu, po kateri se je dalo hoditi brez težav. Odpadla je še ena skrb, sonce je postajalo vse toplejše, udeleženci nasmejani in razpoloženi, nebo jasno, naš cilj pa še daleč.

Travnata vzpetina nasproti Blejske koč, spihana do kopnega kot po navadi, obsijana s pomladnim soncem, je s klopco kar vabila k počitku. Seveda se ji nismo upirali. Po prijetnem postanku smo kar neradi nadaljevali pot.

Naprej je šlo težje. Seveda se vsi, ki so prejšnji dan dosegli koč, niso napotili k našemu cilju in pot se je precej zožila in poglobila v napihanem snegu, ki je silil v čevlje. Senca nas je hladila, marsikateri korak se je udrl nekam globoko, sprva proti tlom, višje pa med borovce. Zaradi mnogih smučin po pobočjih je marsikateri sestopajoči dan pred nami ubral napačno smer sestopa in tudi mi nismo bili čisto nedovzetni za kakšen napačen odcep med vzponom. Kar pa smo drago plačali s pogrezanjem med borovce, prekopicenjem po snegu, zgubljanjem moči med vlečenjem nog od nekod globoko spodaj ... Smo pa bili spet na soncu, ki je postajalo prav vroče, o vetru ni bilo sledu, dan je bil naravnost čudovit. K sreči nismo ubrali veliko takih »bližnjic« in pogumno smo se bližali našemu cilju. Vmes smo se »zapodili« še na Okroglež, saj je z njegovega vrha imeniten razgled na vrhove nad Krmo ter na Debelo peč. Zapodili pomeni, da smo počasi in previdno, korak za korakom, ki je obstal na površini ali pač ne, skozi cel, napihan sneg, napredovali v smeri vrha, vsakih nekaj sekund pa je bilo slišati bolj ali manj navdušene vzklike posameznega izmed nas, ki se je pogreznil med borovce. Tudi to nas ni ustavilo in vrh Okrogleža smo dosegli brez večjih izgub. Razgled je bil fantastičen, dan topel, mi pa že kar malo utrujeni. Naš cilj se je kopal v soncu in morali smo naprej. Z vrha smo sestopili po žlebu polnem napihanega snega in uhojeno pot dosegli malce nižje. Brez večjih težav smo dosegli vrh, seveda pa smo se morali malce potruditi, kot takemu cilju pritiče. Tudi z vrha našega cilja se nam je ponujal prekrasen in obširen razgled na vse okoliške vrhove ter na bližnje in daljne vrhove naših sosedov. Sonce je vztrajalo ves čas našega postanka, potem pa se je le skrilo za oblake in dalo prav meteorologom, ki so napovedovali oblačen dan. Veter jim ni šel toliko na roko.

Sestopili smo po poti vzpona, previdno in zanesljivo, na Lipanci pa nismo šli mimo koč, v kateri smo imeli malo daljši postanek po uspešni turi. Kot obljubljeno nas je na izhodišču čakal »Bistribus« in odpravili smo se domov. Med potjo smo se ustavili še v domači gostilni na Pokljuki, kjer so z dobro hrano poskrbeli, da ne omagamo do doma.

simon